

בש"פ 1793/17 - יותם רינגלר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1793/17

לפני: כבוד השופט מ' מוז
יותם רינגלר
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בעשם המבקש:

עו"ד נסיב גאנם

החלטה

1. לפני בקשה להעברת מקום דיון הקבוע ליום 14.3.2017 בעשם המבקש תיק זה מיוחסת לבקשת עבירות לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ולפי תקנה 169א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה).

2. המבקש מצין כי הוא חייל בשירות חובה המתגורר בכרכミאל, וכי הגיע לבית המשפט בעכו תהיה נוחה יותר עבורו נוכחות מקום מגוריו ומקום שירותו הצבאי. עוד מצין המבקש כי העברת מקום הדיון מתבקשת על מנת להביא לאיחוד הדיון בתיק דן עם דיון בתיק נסוף המתנהל נגדו בבית משפט השלום לתעבורה בעכו, בגין עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה (נת"ע 16-08-4288).

איחוד שיביא, לגישתו, לחסוך בזמן שיפוטי. המבקש מבאר בבקשתו כי הוא כופר במיחס לו בכתב האישום בשני התקנים האמורים.

עמוד 1

.3. לאחר עיון בבקשתה ובנספחה, הגעתו למסקנה כי אין בידי להיעתר לה.

שיcoli הנוחות שמעלה המבקש אין מבססות עליה בנסיבות העניין להעברת מקום הדיון. כלל, בית משפט זה לא יעתר לבקשת להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה כאשר המבקש אינו מודה במיחס לו. זאת מאחר שבמקרים אלו העברת הדיון תהא קרוכה בהכבדה ניכרת על עדי התביעה (השוטרים) אשר יצטרכו, מעשה יום ביום, לנסוע ולהיעיד בבתי משפט שונים בכל רחבי הארץ, לפי מקום מגורי הנאשם. מדובר בזבוז לא מוצדק של משאבי ציבור. על כן, במקרים כגון אלה, מרכז הכבד הוא במקום ביצוע העבירה, ורק במקרים מיוחדות וחריגות תהיה הצדקה להענות בבקשתה להעברת דיון (ראו, למשל, בש"פ 278/17 בן יעקב נ' מדינת ישראל (19.1.2017); בש"פ 7489/16 דהאן נ' מדינת ישראל (26.9.2016)).

משנדחתה הבקשתה להעברת מקום הדיון, מתייתר הדיון בבקשתה באשר לאיחוד הדיונים, סמכות אשר ממילא נתונה לערכאה הדינונית (סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982).

.4. אשר על כן, הבקשתה נדחתת.

ניתנה היום, ב' באדר התשע"ז (28.2.2017).

שפט